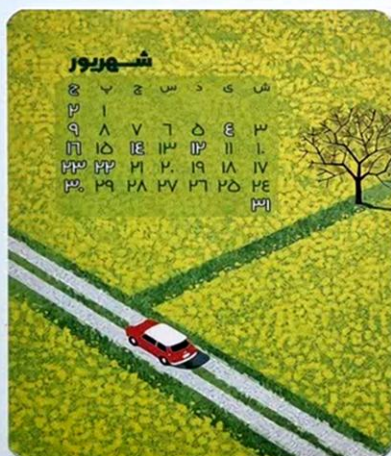

تقویم هفته

« ۱ دی ماه ولادت امام محمد باقر (ع) »

امام محمد باقر (علیه السلام) در روز اول رجب سال ۵۷ هجری در مدینه منوره دیده به جهان گشود، برخی از مورخان، ولادت ایشان را در سوم صفر سال ۵۷ هجری دانسته اند. پدر بزرگوار امام محمد باقر (علیه السلام) حضرت امام زین العابدین (علیه السلام)، و مادر مکرمه آن حضرت دختر امام مجتبی (علیه السلام) به نام «ام عبدالله» و از این جهت آن حضرت از پدر و مادر منتسب به خاندان گرامی رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) بودند. امام باقر علیه السلام چون در اواخر دوران حکومت بنی امیه به سر می برد، از ضعف قدرت حاکمه استفاده نمود و در نشر معارف اسلامی، تلاش گسترده ای کرد و با مخالفین و صاحبان عقاید مختلف، مناظرات مفصلی داشت و به سؤالات شیعیان و مخالفین پاسخ داد. لذا از آن امام در تمام مسائل فقهی و اجتماعی و حکومتی روایات فراوانی نقل شده است، به طوری که تقریباً هیچ کتاب روایی نیست مگر این که از امام باقر علیه السلام در موارد مختلف روایتی ذکر شده است. آن حضرت از پدرانش از رسول خدا (ص) روایت کرد که آن حضرت فرمود: سخت ترین کارها سه چیز است. اول: مواسات برادران دینی در مال، دوم: آنکه در برخورد با مردم جانب انصاف را داشته باشی، سوم: یاد خداوند در هر حال.

حسن بن صالح می گوید: از امام محمد باقر(ع) شنیدم که فرمود: آمیخته نشده است چیزی به چیز دیگر که بهتر از آمیخته شدن حلم و بردباری به علم و دانش باشد.

برادر امام باقر علیه السلام زید بن علی بن الحسین پس از شهادت امام سجاد علیه السلام پرچم مخالفت با بنی‌امیه را برافراشت و افراد زیادی را به دور خود جمع کرد. ولی امام باقر او را از قیام مسلحانه منع کرد و فرمود: «هنوز وقتش نرسیده است، و قیام تو در انتها به ضرر مسلمین می انجامد.» اما زید که خون حسینی در رگ‌های او می‌جوشید، زیر بار نرفت و قیام کرد و عاقبت در اثر اعلان مخالفت با بنی‌امیه به شهادت رسید.

« ۱ دی ماه ملی پیشگیری از سوختگی »

روز ملی پیشگیری از سوختگی در ایران هر ساله در تاریخ ۱ دی ماه برگزار می‌شود. این روز به منظور افزایش آگاهی عمومی درباره خطرات سوختگی و راه‌های پیشگیری از آن تعیین شده است. سوختگی‌ها یکی از آسیب‌های شایع در جامعه هستند که می‌توانند عواقب جدی و گاه جبران‌ناپذیری به همراه داشته باشند. اهداف روز ملی پیشگیری از سوختگی

۱. افزایش آگاهی: اطلاع‌رسانی درباره علل و عوامل سوختگی و روش‌های پیشگیری از آن.

۲. آموزش: برگزاری کارگاه‌ها و سمینارها برای آموزش نحوه برخورد با سوختگی و کمک‌های اولیه.

۳. ترویج فرهنگ ایمنی: تشویق مردم به رعایت اصول ایمنی در خانه و محل کار.

نکات مهم برای پیشگیری از سوختگی: استفاده از وسایل ایمنی: مانند کپسول آتش‌نشانی و پوشش‌های ضد آتش. آموزش کودکان: یاد دادن به کودکان درباره خطرات آتش و مواد داغ. نظارت بر وسایل گرمایشی: بررسی و نگهداری منظم وسایل گرمایشی و الکتریکی. اجتناب از مصرف الکل و مواد مخدر که می‌تواند منجر به بی‌احتیاطی در مواجهه با آتش شود.

« ۳ دی ماه شهادت حضرت امام علی النقی الهادی (ع) »

امام علی بن محمد (ع)، معروف به هادی و نقی، که دهمین امام شیعیان است، در سوم رجب، و به قولی در ۲۵ جمادی الآخر، در سامرا به شهادت رسید.

امام علی النقی(ع)، از ذی قعده سال ۲۲۰ قمری، که پدر بزرگوارش حضرت امام محمد تقی(ع)، معروف به جوادالائمه(ع)، به شهادت رسید، بنا به وصیت آن حضرت، مقام منیع امامت را بر عهده گرفت.

گفتنی است، هنگامی که امام هادی(ع) مقام امامت را بر عهده گرفت، از عمر شریفش بیش از هشت سال و پنج ماه نگذشته بود و وی به مانند پدر ارجمندش در سنین کودکی به این مقام عظیم نایل آمد.

امام علی النقی(ع) در ایام امامت خویش با خلافت شش تن از خلفای بنی عباس معاصر بود و آنان عبارت بودند از: معتصم، واثق، متوکل، منتصر، مستعین و معتز.

در میان آن ها، متوکل عباسی (دهمین خلیفه عباسیان) بیش از همه، نسبت به اهل بیت(ع) و خاندان امامت و علویان صاحب نام، دشمنی می ورزید و از هر راه ممکن در صدد اذیت و آزار آنان بر می آمد و حتی نسبت به درگذشتگان اهل بیت(ع) نیز عقده گشایی می کرد و دستور می داد که قبور امامان معصوم(ع)، به ویژه قبر مطهر اباعبدالله الحسین(ع) و خانه های مجاور آن را خراب کرده و زمین های کربلا را شخم زده و زراعت نمایند.

وی، در سال ۲۴۳ قمری، امام علی النقی(ع) را از مدینه منوره به سامرا فراخواند و آن حضرت را برای همیشه از موطن اصلی وی و اجداد طاهرینش دور نمود.

امام علی النقی(ع) به مدت یازده سال در سامرا (پایتخت عباسیان) و در محله عسکر (منطقه مسکونی نظامیان) به حالت تبعید، زندگی نمود و در این مدت، تحت مراقبت و نظارت دستگاه امنیتی خلافت قرار داشت و از تماس با دوستان و یاران خویش محروم بود. سرانجام در سوم رجب و یا به روایتی در ۲۵ جمادی الآخر سال ۲۵۴ قمری، در ایام خلافت معتز عباسی، به وسیله معتمد عباسی، برادر خلیفه وقت، مسموم و در آن غریبه سرا، به شهادت رسید.

به هنگام شهادت آن امام همام، جز فرزندش امام حسن عسکری(ع)، کسی در بالینش حاضر نبود.

« ۴ دی ماه روز بزرگداشت رودکی »

ابوعبدالله جعفر بن محمد معروف به رودکی سمرقندی که او را «پدر شعر فارسی» می‌دانیم، شاعر بزرگ نیمه دوم قرن سوم و ابتدای قرن چهارم هجری قمری است که همه شاعران بعدی، او را «استاد شاعران» می‌دانند و نخستین شاعر بزرگی بوده که در زبان فارسی دری ظهور کرده است. شعر رودکی سرشار از اندیشه‌های حکیمانه و توصیف زیبایی‌های جهان هستی است. بخش مهمی از اشعار رودکی منظومه‌ها داستانی او بوده‌اند که همه را در قالب مثنوی سروده بود. نخستین و مهم‌ترین این مثنوی‌ها ترجمه «کلیله و دمنه» عربی ابن مقفع بود که ابوالفضل بلعمی آن را به فرمان امیر نصر سامانی به فارسی ترجمه کرد و سپس رودکی ترجمه او را به نظم درآورد.

این شاعر بزرگ فارسی‌زبان از کودکی استعداد خارق‌العاده‌ای در شعر و موسیقی نشان داد. او به سرعت خواندن قرآن و دیگر متون را یاد گرفت و به دلیل صدای دلنشینش در نواختن چنگ و سرودن اشعار، مشهور شد. روستای بنج، زادگاه رودکی، از مناطق تاریخی تاجیکستان است که سالانه گردشگران زیادی را به خود جذب می‌کند. پژوهش‌های جدید نشان می‌دهد، بیش از ۷۰ درصد از آثار اولیه‌ی او در سمرقند تدوین شده است. رودکی از

همان کودکی نابینا بود، اما این امر مانع از پیشرفت او در زمینه‌های مختلف ادبی نشد. منابع تاریخی تأیید می‌کنند که او نه تنها در ادبیات، بلکه در موسیقی نیز مهارت داشت. بر اساس کتاب «تاریخ ادبیات ایران»، آثار رودکی نمایانگر قدرت خلاقیت او در تطبیق هنر شعر و موسیقی است. بازسازی خانه کودکی او در بنج نشان‌دهنده اهمیت تاریخی و فرهنگی اوست. امروزه این محل یکی از مراکز جذب گردشگران ادبی است و برنامه‌های فرهنگی سالانه در آن برگزار می‌شود. پژوهشگران معتقدند، رودکی در خانواده‌ای فقیر به دنیا آمد، اما با تلاش شخصی خود به شهرت رسید. بر اساس گزارش‌های تاریخی، رودکی در دوران جوانی خود در سمرقند آموزش دید و به تدریج وارد دربار سامانیان شد. او بیش از ۳۰ قصیده درباره سمرقند سروده است که همچنان به‌عنوان میراث فرهنگی تاجیکستان شناخته می‌شوند. تأسیس مؤسسات آموزشی به نام رودکی در تاجیکستان، نشانگر احترام این کشور به اوست.

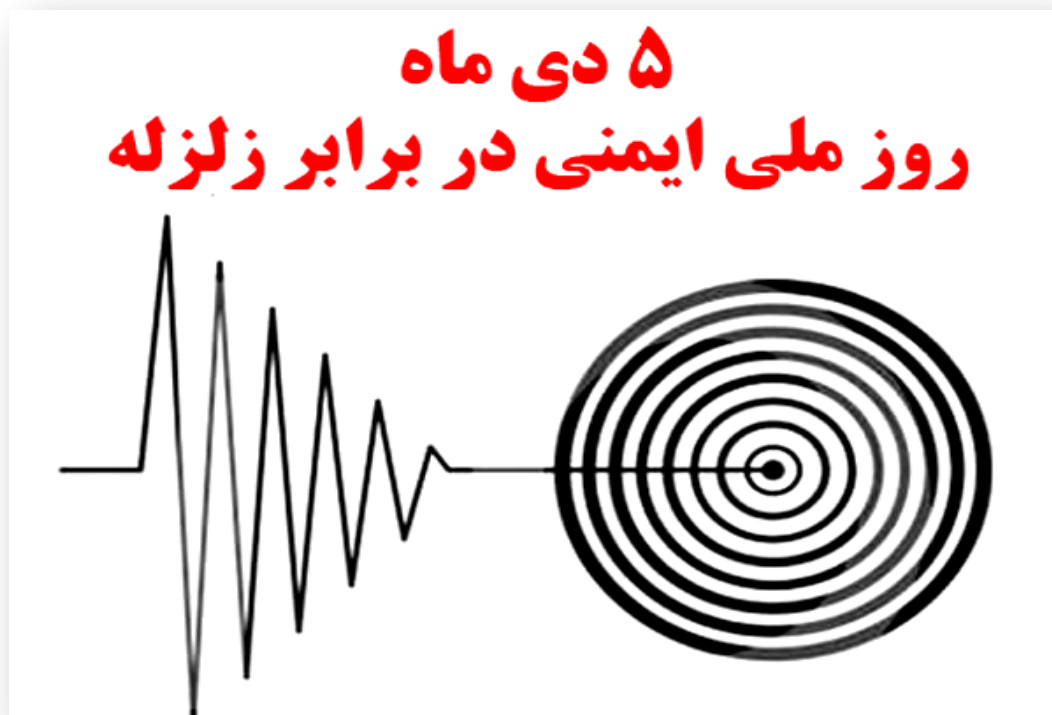

« ۴دی ماه ولادت حضرت عیسی مسیح علیه السلام »

حضرت عیسی علیه السلام از پیامبران بزرگواری است که نامش در قرآن کریم، با فضیلت و عظمت همراه گشته و به عنوان عبدالله، کلمه خدا، روح خدا و تأیید شده به روح القدس

مفتخر گشته است. در ۴۵ جای قرآن نام عیسی آمده و در چند جا با لقب مسیح از آن حضرت یاد شده است. مادرش مریم، دختر عمران یکی از زنان برگزیده و پاک دامن عالم است که به مقام قرب حق تعالی رسید. این بانوی بزرگوار که فرشتگان الهی و در پیشاپیش آنها جبرئیل، بر وی نازل گشته و او را به ولادت فرزندش مسیح مژده دادند، یکی از چهاربانوی مقدس و برگزیده عالم است که فضیلت های بی شماری دارد. حضرت عیسی بن مریم (ع)، پیامبر بزرگ الهی، در روز ۲۵ دسامبر سال اول میلادی یعنی ۶۲۲ سال قبل از هجرت پیامبر بزرگ اسلام (ص)، در بیت لحم واقع در سرزمین فلسطین به دنیا آمد؛ اما با این حال تاریخ تولد حضرت عیسی (ع) دقیق نبوده و در این زمینه اختلاف نظر وجود دارد.

در این ایام مسیحیان جهان؛ به دلیل آغاز سال نو میلادی و سال روز میلاد حضرت عیسی علیه السلام؛ در جشن و سرور و شادی به سر می برند. حضرت عیسی علیه السلام چهارمین پیامبر اولوالعزم است. پیامبری که علاوه بر موعظه کردن، بیماران را شفا می داد و ارواح خبیث را از روان جن زدگان بیرون می راند؛ یاور مستضعفان و محرومان اجتماعی بود، به زنان و کودکان بسیار احسان می کرد و با سختگیری های برخی از فریسیان و تندروی های انقلابی متعصبان مخالف بود.

« ۵ دی ماه روز ایمنی در برابر زلزله و کاهش اثرات بلایای طبیعی و سالروز زمین لرزه بم »

پنجم دی ماه به مناسبت سالگرد وقوع زلزله بم و با هدف آگاهی رسانی عمومی در سطح جامعه به نام «روز ملی ایمنی در برابر زلزله و کاهش اثرات بلایای طبیعی» نامگذاری شده است.

سرزمین ما خاطرات تلخ زیادی از زلزله‌های بزرگ و مرگبار در طول تاریخ دارد. زلزله ۶٫۴ ریشتری کرمانشاه در آبان سال ۱۳۹۶ بود که منجر به کشته شدن ۵۷۴ نفر و بی خانمان شدن حدود ۷۰۰۰۰ هموطن شد.

پنجم دی ماه به عنوان «روز ایمنی در برابر زلزله» به قصد آگاهی رسانی و کاهش هرچه بیشتر خسارات ناشی از زلزله نامگذاری شده و هر سال با گرامیداشت یاد و خاطره قربانیان زلزله بم برگزار می‌گردد.

زلزله واژه‌ای از ریشه عربی «زلزل» به معنی لرزش است. در گذشته زلزله را «بومهن» می‌نامیده‌اند. زمین‌لرزه یا زلزله، لرزش و جنبش زمین است که در زمانی کوتاه به علت آزاد شدن انرژی که ناشی از گسیختگی سریع در گسل‌های پوسته زمین است رخ می‌دهد. مقدار بزرگی هر زلزله متناسب با انرژی آزاد شده زلزله است.

محلی که منشأ زمین‌لرزه است و انرژی از آنجا خارج می‌شود را «کانون ژرفی»، و نقطه بالای کانون در سطح زمین را «مرکز سطحی زمین‌لرزه» می‌گویند.

پیش از وقوع زمین‌لرزه اصلی معمولاً زلزله‌های نسبتاً خفیف‌تری در منطقه روی می‌دهد که به «پیش‌لرزه» معروف‌اند. به لرزش‌های بعدی زمین‌لرزه نیز «پس‌لرزه» می‌گویند که با شدت کمتر و با فاصله زمانی گوناگون میان چند دقیقه تا چند ماه رخ می‌دهند.

زمین لرزه نتیجه رهایی ناگهانی انرژی از داخل پوسته زمین است که امواج ارتعاشی را ایجاد می‌کند. زمین‌لرزه‌ها توسط دستگاه «زلزله‌سنج یا لرزه‌نگار» ثبت می‌شوند. زلزله‌های کوچک‌تر از بزرگی ۳ ریشتر اغلب نامحسوس‌اند و زلزله‌های بزرگ‌تر از ۶ ریشتر خسارات جدی به بار می‌آورند.

پس از وقوع فاجعه زلزله بم در دی ماه سال ۱۳۸۲ پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله با توجه به ضرورت آگاه‌سازی و ارتقای فرهنگ عمومی در برابر این بلای طبیعی، پیشنهاد داد که این روز به عنوان «روز ملی ایمنی در برابر زلزله» نامگذاری شود تا فرصتی برای آگاه‌سازی عمومی و گرامیداشت یاد و خاطره چند ده هزار قربانی این فاجعه تلخ فراهم گردد.

« ۵دی ماه آغاز هفته آمادگی به پاسخ آزمایشگاهی به فوریت ها و بلایا »

هر ساله پنجم دی ماه به عنوان آغاز هفته آمادگی پاسخ آزمایشگاهی به فوریت ها و بلایا گرامی داشته می شود. هدف از این مناسبت، یادآوری اهمیت آماده سازی نظام سلامت و شبکه های آزمایشگاهی در مواجهه با شرایط بحرانی و حوادث غیرمترقبه است.

تجربه های گذشته در بلایای طبیعی و اپیدمی ها نشان داده که بخش آزمایشگاه نقشی حیاتی در مدیریت بحران، تشخیص سریع و تصمیم گیری های حیاتی دارد.

در شرایط بحرانی مانند زلزله، سیل، اپیدمی بیماری های واگیر یا حوادث صنعتی، واکنش مؤثر و سریع آزمایشگاه ها در تشخیص عوامل بیماری زا، پایش کیفیت آب و غذا، و کنترل آلودگی های محیطی نقش تعیین کننده ای در کاهش خسارات انسانی و حفظ سلامت عمومی دارد. از این رو، ارتقای آمادگی فنی، تجهیزاتی و انسانی آزمایشگاه ها، از محورهای اساسی پاسخ ملی به بحران هاست.

هفته آمادگی پاسخ آزمایشگاهی فرصتی ارزشمند برای مرور برنامه‌ها، شناسایی نقاط قوت و ضعف، و برگزاری آموزش‌ها و مانورهای تخصصی است.

در این ایام، همکاری میان دانشگاه‌های علوم پزشکی، سازمان‌های امدادی، و شبکه‌های بهداشت و درمان تقویت می‌شود تا انسجام و کارایی سیستم آزمایشگاهی کشور در هنگام رخدادهای اضطراری به بالاترین سطح برسد.

در نهایت، این هفته یادآور آن است که آمادگی، امری مقطعی نیست بلکه فرآیندی پیوسته است.

برنامه‌ریزی منظم، آموزش نیروی انسانی، نوسازی تجهیزات، و سرمایه‌گذاری در سامانه‌های هشدار و پاسخ سریع، ضامن حفظ جان انسان‌ها و تکیه‌گاهی مطمئن برای نظام سلامت کشور در برابر بلایا و فوریت‌هاست.